

paa Soretten efter Chr. V. danske Lov, Ake Bog, der allerede i mange Aar sædvansmæssig har haft Gylbighed i Slesvig; endvidere den kongerigste Lovgivning om Kirke- og Skolevæsenet, der i Henhold til Forordning af 17de November 1832 har Gylbighed for visse Dele af disse Districter, blandt Andet for Grø, og endelig er det bekjendt, at Grundloven og Valgloven af 1849 skulle træde i Kraft der til et Tidspunct, som gaaer forud for det, der er betegnet i nærværende Lovudkast § 1. Udvalget har af disse Grunde troet at burde foreslaae Thinget at fuldstændiggjøre den Hovedregel, som gives i § 1, med de Ord, der findes i Endringsforslaget under Nr. 1: „foraauidt den ikke deelviis allerede maatte være gjældende eller blive indført fra et tidligere Tidspunct“. — Dernæst har Udvalget tilladt sig at stille et Par Forslag til Lovudkastets nuværende § 8, den tidligere § 7. To af disse, nemlig de under Nr. 3 og 4, ere rene Redactioner, den ene endog kun en Rettelse, idet Ordet „udsagt“ Mødrenearev, som ganske vist under Forhandlingerne rigtigheden er oplæst og vedtaget, i Trykkeriet er forandret til „udlagt“ Mødrenearev, medens det er dem, som ere fortrolige med Sagen, noksom bitterligt, at der skal staae „udsagt“. Der er her nemlig Tale om en Mødrenearev, som en Fader i Henhold til den hidtil gjældende slesvigiske Ret har bevirket opgjort for sine Børn paa en eiendommelig Maade, idet en Mand, der sidder i uskiftet Bo med sine Børn, kan gaae hen i Retten og gjøre et retligt Udsagn, hvorved Opgjørelsen af Mødreneareven er slaaet fast. Den anden Rettelse, Udvalget under Nr. 4 har foreslaaet i det sidste Stykke, gaaer blot ud paa at forebygge en Misforstaaelse, der maaskee kunde indsnige sig, naar det i Udcastet, som det nu er affattet, hedder, at uprotocollerede Brugsrettigheder osv. „over faste Eiendomme, som ere stiftede forinden den 1ste April 1867“ osv. Disse Ord: „som ere stiftede forinden den 1ste April 1867“ kunde muligen gaae paa faste Eiendomme, hvilket naturligtviis ikke er Meningen, og vi have derfor foretaget en Omfribning af Ordene, hvorved i alt Fald enhver saadan Misforstaaelse udelukkes. Det vigtigste af de Endringsforslag, der ere stillede, gjælder det næst-

sidste Stykke af Paragraphen, som omhandler uprotocollerede Underpantrettigheder. Med Hensyn til den Redaction, der sidst blev foretaget i det første Punctum af dette Stykke, er der nemlig i Udvalget opstaaet Tvivl om, hvorvidt ikke de strenge Udtryk, som deri findes, idet det hedder, at Retsvirkningen af uprotocollerede Underpantrettigheder bortfalder fra den nævnte Dato, nemlig 1ste April 1867, for visse Combinationer vilde kunne føre til et Resultat, som man ganske vist ikke har tilsigtet. Denne Omstændighed, der har bevirket, at Udvalget har troet at burde foreslaae en Omredaction, der efter vor Overbeviisning i alt Væsentligt rammer den samme Mening, nemlig at udtale som en Hovedregel, at disse uprotocollerede Underpantrettigheder, være sig i Løsøre eller i faste Eiendomme, foraauidt angaaer deres Retsvirkning indtil 1ste April 1867, vilde være at bedømme efter den hidtil gjældende Lovgivning, men at derimod deres Retsvirkning efter 1ste April 1867 vil være at bedømme efter de kongerigste Regler. Naar nemlig disse strenge Udtryk, der nu findes i Paragraphen, at fra 1ste April 1867 bortfalder Retsvirkningen af uprotocollerede Underpantrettigheder i Forhold til Trediemand, blive staaende, kunde det tænkes, at de kunde medføre, hvad ganske vist ikke er tilsigtet, f. Ex. at en Underpantret, som mulig maatte være udstedt i de aller- sidste Dage af Marts Maaned 1867, og som maaskee endog tilsigtedes stiftet i Overensstemmelse med den kongerigste Lovgivning, som skal træde i Kraft fra 1ste April 1867, samt hvor det maaskee endog er givet, at Læsningsen ved første og andet Thing, saaledes som Forordningen af 28de Juli 1841 fastsætter, kan stee i rette Tid, nemlig umiddelbart efter 1ste April 1867, skulle være død og magtesløs. Dernæst kan der ogsaa opstaae en Uregelmæssighed med Hensyn til faste Eiendomme, idet, som bekjendt, Pantforskrivninger i disse kunne læses senere, om ogsaa i urette Tid, dog med den Virkning, at Pantstiftelsen kun gjælder fra Thinglæsningsens Datum, og det kunde da være muligt, at disse Ord ogsaa her kunde finde en saadan Anvendelse, som jeg har nævnt. Af disse Grunde har Udvalget troet at burde foreslaae den Redaction, der foreligger under Nr.